

prima instanță: O. Cojocaru

instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, M. Moraru

DECIZIE

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Valeriu Doagă, Ala Cobăneanu,
Sveatoslav Moldovan, Nadejda Toma

examinînd recursul declarat de Taran Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Taran Ion împotriva lui Cazacu Tudor cu privire la înlăturarea obstacolelor și încasarea prejudiciului moral și cererea reconvențională depusă de Cazacu Tudor împotriva lui Taran Ion, intervenient accesoriu Gangan Nicolae, cu privire la încetarea încălcării dreptului de proprietate, anularea sechestrului și evacuarea din bunul imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2014, prin care apelul declarat de Taran Ion și Gangan Nicolae, a fost respins și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 septembrie 2014,

c o n s t a t ă

La data de 31 ianuarie 2014, Taran Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cazacu Tudor cu privire la înlăturarea obstacolelor și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat reclamantul că pîrîtul, fără consimțământul colocatarilor a instalat în locurile intrărilor dintr-un coridor în altul 2 pereți din ghips - carton, iar în unul din coridoarele comune și un lavoar personal.

Cere Taran Ion, obligarea pîrîtului, Cazacu Tudor, să demoleze pereții din gips-carton instalați în locul intrărilor dintr-un coridor în altul în casa de locuit nr. 29 de pe str. Mitropolit G.Bănulescu-Bodoni și să restabilească intrările așa cum au fost anterior pînă la blocarea acestor intrări, obligarea pîrîtului să ridice lavoarul său personal pe care l-a instalat în coridorul comun al casei de locuit nr. 29 de pe str. Mitropolit G.Bănulescu-Bodoni, mun. Chișinău, obligarea pîrîtului să nu creeze impedimente la executarea dreptului de folosință a intrărilor în coridoarele comune ale casei de locuit și în apartamentul său nr. 5 din casa de locuit nr. 29 de pe str. Mitropolit G. Bănulescu-Bodoni, mun. Chișinău și încasarea prejudiciului moral în sumă de 10000 lei.

În cadrul examinării cauzei, reclamantul și-a majorat cuantumul pretențiilor solicitînd obligarea lui Cazacu Tudor să demoleze și să ridice veceul său personal, care l-a instalat fără acordul colocatarilor în coridorul comun al casei de locuit nr. 29 din str. M. Bănulescu-Bodoni, mun. Chișinău, precum și să restabilească coridorul comun așa cum a fost anterior pînă la instalarea veceului.

În cursul judecării cauzei, pîrîtul Cazacu Tudor a înaintat o cerere reconvențională împotriva lui Taran Ion, intervenient accesoriu Gangan Nicolae cu privire la încetarea încălcării dreptului de proprietate, scoaterea sechestrului și evacuarea din bunul imobil.

În susținerea cererii a indicat că Taran Ion a pierdut dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 5 din str. M. Bănulescu-Bodoni 29, mun. Chișinău în baza unei hotărîri irevocabile, iar menținerea sechestrului este o încălcare a dreptului de proprietate, care îi creează, inclusiv, impedimente în exercitarea dreptului de proprietar.

Cere Cazacu Tudor, încetarea încălcării dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. 010052015501005, ap. nr. 5 din str. M. Bănulescu Bodoni nr. 29, mun. Chișinău, scoaterea sechestrului de pe bunul imobil nr. cadastral 010052015501005, ap. nr. 5 din str. M. Bănulescu Bodoni nr. 29, mun. Chișinău și evacuarea din bunul imobil nr. cadastral 010052015501005, ap. nr. 5 din str. M. Bănulescu Bodoni nr. 29, mun. Chișinău, pe Taran Ion, împreună cu toate bunurile personale și toți membrii familiei sau alte terțe persoane care locuiesc în acest spațiu, fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 septembrie 2014, cererea de chemare în judecată depusă de Taran Ion împotriva lui Cazacu Tudor, cu privire la înlăturarea obstacolelor și încasarea prejudiciului moral, a fost respinsă, iar cererea reconvențională depusă de Cazacu Tudor împotriva lui Taran Ion cu referire la încetarea încălcării dreptului de proprietate, anularea sechestrului și evacuarea din bunul imobil a fost admisă.

A fost obligat Taran Ion să înceteze încălcarea dreptului de proprietate a lui Cazacu Tudor asupra bunului imobil cu nr. cadastral 010052015501005, ap. nr.5 din str. M. Bănulescu Bodoni 29, mun. Chișinău.

A fost anulat sechestrul de pe bunul imobil cu nr. cadastral 010052015501005, ap. nr. 5 din str. M. Bănulescu Bodoni 29, mun. Chișinău. Taran Ion împreună cu toate bunurile personale și toți membrii familiei sau alte terțe persoane, care locuiesc în bunul imobil cu nr. cadastral 010052015501005, ap. nr. 5 din str. M. Bănulescu Bodoni 29, mun. Chișinău au fost evacuați.

S-a încasat din contul lui Taran Ion în beneficiul lui Cazacu Tudor cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 (două mii) lei.

La data de 09 septembrie 2014, Taran Ion a depus apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 septembrie 2014, solicitînd casarea hotărîrii și pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a cererii de chemare în judecată depusă de către Taran Ion împotriva lui Cazacu Tudor și respingerea cererii reconvenționale înaintate de Cazacu Tudor împotriva lui Taran Ion.

La data de 10 octombrie 2014, intervenientul accesoriu, Gangan Nicolae, a depus cerere de alăturare la apelul declarat de Taran Ion, susținînd pe deplin cele

invocate de apelant.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2014, apelul declarat de Taran Ion și apelul declarat de intervenientul accesoriu, Gangan Nicolae, au fost respinse și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 septembrie 2014.

La data de 09 februarie 2015, Taran Ion a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 septembrie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de Taran Ion și respinsă acțiunea reconvențională înaintată de Cazacu Teodor.

În motivarea recursului a invocat recurentul că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu încălcarea normelor de drept material. Instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea.

Susține recurentul că instanța de apel nu s-a expus referitor la competența Judecătoriei Buiucani în ridicarea sechestrului, considerînd că ridicarea sechestrului ține de competența judecătoriei Ialoveni și astfel, susține că instanța, la adoptarea hotărârii contestate, a încălcat prevederile art. 180 CPC.

De asemenea, invocă recurentul că instanța de apel, eronat a menționat în decizia sa, precum că Cazacu T. este proprietarul apartamentului în cauză și corespunzător acestei calități a argumentat decizia, cu toate că Cazacu T., către momentul emiterii hotărârii instanței de fond, precum și a deciziei Curții de apel, nu avea această calitate, deoarece potrivit art. 321 alin. (2) dreptul de proprietate în cazul bunurilor imobile se dobîndește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile.

Precizează în acest sens, că în registrul bunurilor imobile, pînă la zi, în calitate de proprietari ai apartamentului în litigiu, sunt înregistrați Taran I. și Taran E.

Complementar, consideră recurentul că decizia Colegiului Civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22.04.2010, în baza căreia Cazacu T. se pretinde a fi înregistrat drept proprietar, este absolut ilegală, dat fiind că Taran I. și Cazacu T. aveau drepturi egale, ca pretendenți la procurarea apartamentului în litigiu.

La data de 17 martie 2015, Cazacu Teodor a depus referință la recursul declarat de Taran Ion, solicitînd respingerea recursului, cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Taran Ion neîntemeiat și care urmează a fi respins și menținută decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Potrivit prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței

de apel a fost pronunțată la data de 11 decembrie 2014, iar recursul lui Taran Ion a fost depus la 09 februarie 2015 și astfel, recursul se consideră depus în termen.

Din materialele dosarului se constată că recurentul Taran Ion, considerînd că intimatul Cazacu Teodor, îi creează impedimente la executarea dreptului de folosință a intrărilor în coridoarele comune ale casei de locuit și în apartamentul nr. 5 din casa de locuit situată pe str. Mit. Bănulescu-Bodoni, 29, mun. Chișinău, s-a adresat în instanța de judecată cu solicitările indicate supra.

La rîndul său, intimatul Cazacu Teodor, invocînd dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 5, recunoscut prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 aprilie 2010, a înaintat cerere reconvențională împotriva recurentului Taran Ion, cu solicitările indicate supra.

Astfel, pornind de la decizia Curții Supreme de Justiție din 22 aprilie 2010, act judecătoresc irevocabil, prin care au fost admise pretențiile lui Cazacu Teodor privind atribuirea drepturilor și obligațiilor de compărător asupra apartamentului nr. 5 din casa de locuit situată pe str. Mit. Bănulescu - Bodoni, 29, mun. Chișinău, instanțele ierarhic inferioare au emis hotărîrile recurate.

Colegiul reține că recurentul invocă precum că dreptul de proprietate în cazul bunurilor imobile se dobîndește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, calitate pe care intimatul nu o deținea nici la momentul emiterii hotărîrii instanței de fond și nici la momentul emiterii deciziei instanței de apel.

De asemenea, Colegiul reține că recurentul invocă precum că decizia Curții Supreme de Justiție din 22 aprilie 2010, în baza căreia Cazacu Teodor se pretinde a fi înregistrat drept proprietar, este absolut ilegală.

Potrivit art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

Prin urmare, Colegiul învederează că potrivit art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

În context, Colegiul reiterează că la data de 22 aprilie 2010, Curtea Supremă de Justiție a emis o decizie prin care au fost admise pretențiile lui Cazacu Teodor privind atribuirea drepturilor și obligațiilor de compărător, înlocuind în contractul de vânzare-cumpărare al apartamentului nr. 5 din str. M. Bănulescu-Bodoni, 29, mun. Chișinău, încheiat la 05 mai 2005, între Culeabina Elizoveta și Taran Ion, cumpărătorul Taran Ion cu cumpărătorul Cazacu Teodor, în acest fel, ultimul dobîndind dreptul de proprietate asupra imobilului.

Subsecvent, Colegiul menționează că în conformitate cu prevederile art. 315 alin. (1) Cod civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Potrivit art. 320 alin. (2) Cod civil, dreptul de proprietate se poate dobîndi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune,

precum și prin hotărîre judecătorească atunci cînd aceasta este translativă de proprietate.

Potrivit art. 321 alin. (2) Cod civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobîndește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Colegiul precizează că decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție avînd puterea lucrului judecat, are forță superioară față de prevederile normei precitate și este obligatorie pentru cei vizați, ori, aceasta are scopul de a asigura preeminența dreptului față de orice prevederi legale, la caz, art. 321 alin. (2) Cod civil, fără să fie nevoie, ca partea în favoarea căreia a fost emisă decizia, să aștepte rectificările din registrul bunurilor imobile.

În aceeași ordine de ide, Colegiul relevă că în cauza Amurăriței contra României[13], CEDO a stabilit că dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6&1 trebuie interpretat prin prisma preeminenței dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor semnatare ale Convenției, principiu enunțat în preambulul Convenției.

Unul dintre elementele fundamentale ale principiului preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care presupune, printre altele, că soluțiile definitive date de instanțele judecătorești să nu mai poată fi contestate.

Pentru respectarea acestui principiu statele trebuie să depună diligențe pentru a putea fi identificate procedurile judiciare conexe și să interzică redeschiderea unor proceduri judiciare referitoare la aceeași problemă.

Așadar, instanțele sesizate ulterior nu trebuie să mai repună în discuție constatările jurisdicțiilor anterioare.

În concluzie, CEDO a stabilit că instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărîri constituind o încălcare a art. 6.1 din Convenție.

Dezlegarea asupra unei probleme de drept date printr-o hotărîre irevocabilă este de natură să clarifice din acel moment acea problemă, creînd speranța legitimă că ea nu va mai fi negată de o altă instanță de judecată într-o procedură ulterioară.

Complementar, Colegiul sesizează că prin încheierea Judecătoria Ialoveni din 04 decembrie 2012, s-a dispus aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești ale lui Taran Ion Constantin domiciliat în or. Ialoveni str. Toma Ciorba, 12, inclusiv de pe conturile băncilor comerciale ale Republicii Moldova în limita 767 722, 20 lei, iar în situația în care debitorul nu dispune sau sumele de bani sunt insuficiente, a aplica sechestrul pe bunurile mobile și imobile, ce aparțin lui Taran Ion Constantin, cu valoare ce nu depășește echivalentul sumei de 767 722, 20 lei.

La data de 03 ianuarie 2013, cererea lui Cazacu Teodor cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor a fost respinsă de către ÎS „Cadastru”, deoarece pe bunul litigios este aplicat sechestrul și anume interdicția privind înstrăinarea bunului imobil în litigiu.

Respectiv, Colegiul constată că intimatul Cazacu Teodor este în imposibilitate de a-și înregistra dreptul de proprietate, anume, din vina lui Taran Ion, care deși cunoștea despre faptul că drept cumpărător al bunului imobil a fost recunoscut, prin

decizia Curții Supreme de Justiție din 22 aprilie 2010, Cazacu Tudor, a admis ca în cadrul unui alt proces ulterior, să fie aplicat sechestrul pe apartamentul nr. 5 din str. M. Bănulescu-Bodorți 29, mun. Chișinău. Aplicarea sechestrului pe un bun care nu îi aparține, constituie o ingerință în dreptul de proprietate a lui Cazacu Tudor și contravine normelor legale care reglementează dreptul de proprietate.

Coroborînd cele expuse, Colegiul menționează că potrivit art. 374 alin. (1) Cod civil, proprietarul este în drept să-și revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia, iar în temeiul art. 376 alin.(1) Cod civil, dacă dreptul proprietarului este încălcat în alt mod decât prin uzurpare sau privare ilicită de posesiune, proprietarul poate cere autorului încetarea încălcării.

Avînd în vedere circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt legale și întemeiate, motiv pentru care respinge recursul declarat de Taran Ion ca neîntemeiat și menține decizia Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2014 și hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 septembrie 2014.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Taran Ion.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2014 și hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 septembrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Taran Ion împotriva lui Cazacu Tudor cu privire la înlăturarea obstacolelor și încasarea prejudiciului moral și cererea reconvențională depusă de Cazacu Tudor împotriva lui Taran Ion, intervenient accesoriu Gangan Nicolae, cu privire la încetarea încălcării dreptului de proprietate, anularea sechestrului și evacuarea din bunul imobil.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Valeriu Doagă

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Nadejda Toma